

Arrest

nr. 206 418 van 2 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: Xe

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjadische nationaliteit te zijn, op 29 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de nationaliteit van Tsjaad te beschikken en geboren te zijn op 25 februari 1992 te dorp Ati gelegen in Tsjaad. Na uw geboorte verhuisde u samen met uw broer M., zus J. en zus A. (cfr. A.) naar uw tante H.M.T. woonachtig te Djamena stad, wijk Gouti. U weet niet waarom u door uw tante werd opgevoed, u kreeg enkel te horen dat uw ouders in Soedan woonachtig zouden zijn. Toen uw zus A. huwde met Dhr. Ha.Ba. (etnie Zaghawi), trok u samen met uw zus J. bij haar in, u verbleef toen in de wijk Farcha te Djamena stad. A. was tewerkgesteld bij het Ministerie van Financiën, haar man was een militair voor de overheid. A. huwde tijdens haar huwelijk met Ha.Ba. eveneens met een andere man genaamd Y.B. (etnie Gourane), ze kreeg in Tsjaad twee kinderen van Y.B. genaamd Ho.Y.B. en O.Y.B..

A. kwam naar België in 2012 en beviel op 04 oktober 2012 van haar derde kindje genaamd A.A.R.. U bent ongehuwd en kinderloos. U ging naar school tot de 'derde BBC', u heeft niet gewerkt in Tsjaad. U behoort tot de etnie Gourane.

U woonde samen met uw zus A., haar man Ha.Ba. en uw zus J. te Djamena stad. Op een bepaald moment had A. problemen met haar man, waarop Ha.Ba. jullie in het huis heeft opgesloten en jullie heeft geslagen. Met hulp van de burens wisten jullie te vluchten naar een plaats genaamd Kousri, jullie bleven er bij een vriendin genaamd Haw., u noemde haar evenwel F.. A. was in het bezit van een paspoort en vluchtte naar België, waar ze asiel vroeg en kreeg (OV nr. 7564042 - CG 1419291). U en uw zus J. bleven achter. Ha.Ba. wist waar jullie waren en pakte jullie terug op. Hij gaf u aan zijn broer Ham. en wees uw zus J. toe aan zijn broer Ab.. Ham. bracht u vervolgens naar een plaats genaamd Hirba. Ham. verkrachtte u en op een bepaald moment was u zwanger, u heeft echter later een miskraam gekregen. Ook zijn twee (half)broers woonden bij jullie in, zij hebben u eveneens misbruikt. U slaagde erin te vluchten bij uw vriendin Bi. woonachtig te Djamena (buurt Digel) en u vroeg een paspoort en visum aan op uw naam. De betrokken diensten verwittigden echter op hun beurt Ham., uw visum werd geweigerd en Ham. kon u wederom oppakken en nam uw paspoort in beslag. Ham. bracht u naar een huis gelegen in de buurt van zijn schapen, er waren daar nog twee andere meisjes. Ham. dwong u seks met hem te hebben, hij heeft u hard geslagen en met stukken glas in uw zijkant gestoken. U slaagde er nogmaals in te vluchten en u trok wederom naar uw vriendin Bi. te Djamena stad, waarop een vriend genaamd Is. erin slaagde een nieuw paspoort voor u te regelen. U kwam in België aan op 25 september 2016 en u diende op 19 oktober 2016 een asielaanvraag in. Uw zus A. reisde in tussentijd nogmaals van België naar Tsjaad teneinde aldaar haar drie kinderen op te halen, om zich daarna terug naar België te begeven. Ze beviel tevens in 2015 te België van een vierde kindje genaamd A.B.Y.B.. U weet niet waar uw zus J. en broer M. momenteel verblijven, uw zus was de laatste maal in Kousri, M. verbleef de laatste keer bij uw tante.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een paspoort van Tsjaad met een Schengenvisum type C en een "certificat médical" dd. 22 augustus 2016 voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst kan er in ernstige mate worden getwijfeld aan het door u voorgehouden profiel als zijnde iemand die wel degelijk naar school ging in Tsjaad doch tijdens haar schoolloopbaan veel moeilijkheden kende, bijna niets zou hebben geleerd op school en niet zou kunnen lezen noch schrijven en nooit zou hebben gewerkt in haar land. Immers op het door uzelf voorgelegde paspoort van Tsjaad (Nummer R0315235 en toegevoegd aan het administratief dossier) – met uw persoonsgegevens "K.K.M.T. geboren op 25 februari 1992 te Batha", afgeleverd op 20 november 2015 te Djamena en geldig tot 19 november 2020 - staat er duidelijk bij "Profession" "Secrétaire" vermeld. U met deze vaststelling geconfronteerd, stelt u enkel dat dit paspoort voor u werd geregeld door een zekere Is. (zie gehoorverslag Commls.riaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 09 november 2017 p. 31, hierna genoemd cgvs p. 31). Men kan evenwel logischerwijze niet inzien welk mogelijk belang de zogenaamde persoon Is. er bij zou hebben om op uw paspoort ten onrechte als beroep "Secrétaire" te laten noteren. U stelt in dit kader enkel dat u het helemaal niet wist, u weet het echt niet (cgvs p. 31). U gevraagd of u in Tsjaad als Secrétaire tewerkgesteld was, ontkent u dit, u kan niet lezen, hoe zou u dan kunnen werken (cgvs p. 31). Het is verder ook opmerkelijk dat u er klaarblijkelijk als ongeletterd persoon toch in zou zijn geslaagd van Djamene te Tsjaad op legale wijze met het vliegtuig - in het bezit zijnde van uw paspoort met een Schengenvisum - naar Parijs te reizen om vervolgens met de trein naar België te komen (zie verklaringen DVZ dd. 24 oktober 2016). Dit gegeven ondermijnt verder in ernstige mate het door u voorgehouden profiel als zijnde iemand die niet zou kunnen lezen noch schrijven. Ook voor wat betreft uw geboorteplaats legt u overigens tegenstrijdige verklaringen af, verder blijkt u zelfs uw geboortedatum niet van buiten te kennen. Hoewel u immers bij het cgvs steevast volhoudt te zijn geboren in 'Ati' (cgvs p. 4), vermeldt het door u neergelegde paspoort als geboorteplaats vreemd genoeg 'Bathi'. Gezien u tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken eveneens Bathi als geboorteplaats had verklaard (zie gehoorverslag DVZ dd. 24 oktober 2016), werd u reeds bij aanvang van het gehoor voor het cgvs met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd. U stelde na confrontatie het niet te weten, u kent de naam van het dorp niet, u bent niet zeker van uw geboorteplaats, Ati zou de plaats zijn die uw tante u als geboorteplaats zou hebben meegegeven (cgvs p. 7). Omtrent de geboorteplaats op uw paspoort verklaart u helemaal niet te weten wat erop staat (cgvs p. 31). Het door u aangehaalde element dat u de naam van het dorp niet zou kennen, u niet zeker zou zijn over uw geboorteplaats en dat uw tante u de naam Ati zou hebben meegegeven, verklaart nog steeds niet

waarom u bij DVZ als geboorteplaats Bathi opgaf en waarom ook uw paspoort deze plaats van geboorte zou vermelden. Overigens verklaart u verder ook bij het cgvs uw geboortedatum niet te kennen, het staat op de papieren, u kent het niet vanbuiten (cgvs p. 4). Dit is opmerkelijk, gezien u reeds sinds 20 november 2015 in het bezit bent van een paspoort van Tsjaad – met uw persoonsgegevens - en uw geboortedatum hier klaar en duidelijk op vermeld staat. **Het door u steevast aangehaalde element niet te kunnen lezen noch schrijven – waar overigens geen geloof aan wordt gehecht - biedt geen afdoende verklaring waarom u uw eigen geboorteplaats en geboortedatum niet zou kunnen memoriseren en waarom u hieromtrent zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt. Deze informatie staat immers duidelijk op uw paspoort vermeld en hoewel er geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden profiel van ongeletterd persoon, kan er in dit opzicht nog opgemerkt worden dat u in België wordt vergezeld door uw zus A. die wel degelijk over een hoog profiel beschikt, vermits ze voor de overheid werkte (cgvs p. 23) en u aldus kan bijstaan waar nodig.**

Omtrent het door u geopperde asielrelaas, kan er verder nog het volgende worden opgemerkt.

U stelt dat u woonachtig was bij uw zus A. en haar echtgenoot Ha.Ba., u was de hele tijd thuis, Ha.Ba. sprak niet tegen u. Hoewel uw zus A. buitenshuis mocht gaan werken, mocht u dat niet, u mocht zelfs helemaal niet buiten gaan, u mocht niets doen (cgvs p. 20 en 23). U keek de hele dag naar televisie, zat de hele tijd thuis, u deed niks anders (cgvs p. 9). U wou graag naar school gaan doch u mocht niet van uw schoonbroer (cgvs p. 10). **Het is in dit opzicht opvallend dat u nooit zou hebben getracht uit deze uitzichtloze situatie te ontsnappen.** U stelt hieromtrent enkel dat u niet ver van uw broer en zussen wou zijn (cgvs p. 10). Hoewel u zelf aangeeft dat uw tante haar woonplaats – zich situerend te Goudi in Djamena stad – en uw woonplaats (cfr. Farcha in Djamena stad) op amper een half uur tot een uur met de auto van elkaar zouden zijn verwijderd, zou u zelfs niet hebben getracht u wederom bij uw tante te gaan vestigen. U geeft enkel aan dat dit niet mocht van uw schoonbroer (cgvs p. 10).

Ook de concrete aanleiding van uw problemen met uw schoonbroer Ha.Ba. weet u niet te kaderen. Zo stelt u dat uw zus A. op een bepaald moment problemen kende met haar man en hij jullie opsloot, u kent evenwel de concrete reden niet, hij heeft haar geslagen, maar ze vertelde u niks (cgvs p. 23). U zou dan ook niet weten waarom Ha.Ba. plots zo boos werd en welke problemen A. met haar man zou hebben gekend (cgvs p. 23). Het is opmerkelijk dat u in dit kader aangeeft het er nooit met A. over te hebben gehad – u zou u niet met haar zaken bemoeien, indien ze het zelf zou willen vertellen, dan is het goed – temeer daar u en A. samen in België verblijven en op hetzelfde adres woonachtig zijn. Overigens gaat het door u aangehaalde argument dat u zich niet met A. haar zaken zou willen bemoeien niet op, u impliceert hiermee immers dat haar zaken en aldus problemen losstaan van de uwe, dit terwijl de problemen tussen A. en haar man volgens uw verklaringen de directe en concrete oorzaak en aanleiding zouden vormen van alle problemen die u erna in uw land zou hebben gekend. Er kan overigens nog worden opgemerkt dat u bij het gehoor voor Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag DVZ dd. 24 oktober 2016) aangaf dat de aanleiding van uw problemen het deserteren van uw schoonbroer Ha.Ba. betrof, iets wat u tijdens het gehoor voor het CGVS ten stelligste ontkent (cgvs p. 23). **Aldus blijkt u niet alleen onwetend omtrent de concrete en directe aanleiding van al uw problemen te Tsjaad – meer bepaald de ruzie tussen uw zus A. en haar echtgenoot Ha.Ba. -, eveneens spreekt u zichzelf duidelijk tegen gezien er tegenstrijdigheden tussen uw gehoor voor DVZ en voor het CGVS worden vastgesteld, wat de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas allesbehalve ten goede komt.**

Nadat u uit de handen van Ha.Ba. wist te ontsnappen, stelt u naar een plaats genaamd Kousri bij een vriendin Haw./F. te zijn gevlucht. U geeft tijdens het gehoor aan dat Kousri op één tot twee uur rijafstand van uw vroegere woonplaats Farcha te Djamena zou zijn gelegen (cgvs p. 24). **Opmerkelijk genoeg geeft u vervolgens aan dat Ha.Ba. uw vriendin Haw./F. kende en hij aldus mogelijks kon vermoeden dat u naar daar zou zijn gevlucht (cgvs p. 25).** U gevraagd of u niet beter naar een plaats bij iemand kon vluchten die Ha.Ba. niet kende of een plaats die verder van uw woonplaats Farcha was gelegen, ontkent u dit, waar zou u immers naartoe kunnen gaan (cgvs p. 25).

U gaat uw relaas verder door te stellen dat Ha.Ba. u vervolgens zou hebben overgedragen aan zijn broer Ham.. U gevraagd waarom hij dit zou hebben gedaan, stelt u “wat kan hij met ons doen, hij heeft ons aan zijn broers gegeven” (cgvs p. 25). Nogmaals gepolst naar het mogelijke motief hierachter, stelt u de reden nog altijd niet te begrijpen (cgvs p. 25). Verder stelt u dat Ham. u naar een klein dorpje van Hirba – gelegen net buiten Hirba - bracht, evenwel woonde Ham. oorspronkelijk in Djamena (cgvs p. 26). U verklaart hieromtrent nog steeds niet te verstaan waarom hij u dan precies in deze plaats zou hebben ondergebracht (cgvs p. 26). U slaagt er verder ook niet in te duiden wat Ham. exact met u van plan was. U stelt immers enkel dat hij niet met u huwde in deze periode, hij heeft niet over een huwelijk gesproken (cgvs p. 27). Zijn bedoeling was naar uw mening u de hele tijd te misbruiken, wie zou hem kunnen tegenhouden (cgvs p. 27).

U vermoedt dat hij gewoon van plan was u opgesloten bij hem te houden (cgvs p. 27). **U blijkt aldus compleet in het ongewils. omtrent de reden dat u aan Ham. werd overgedragen, waarom hij u naar die exacte plaats bracht en wat hij precies met u van plan was.** Dit is opmerkelijk gezien het toch een lange tijdspanne betreft, u beweert immers zelf dat het in totaal één jaar betrof, u bent een eerste maal van Ham. gevlucht in 2014, werd terug opgepakt en u bent voor een tweede maal gevlucht in 2015 (cgvs p. 29).

Ook uw eerste ontsnapping uit de handen van Ham. en uw vlucht naar uw vriendin Bi. komen compleet ongeloofwaardig over. Zo stelt u dat u wist te vluchten gezien er op dat moment niemand aanwezig was, dit was de eerste keer dat ze u alleen lieten (cgvs p. 28). Gepolst naar de reden waarom ze het risico zouden nemen u onbewaakt alleen achter te laten, stelt u dit echt niet te weten, Ham. was er niet en zijn broers waren bezig (cgvs p. 28). Vervolgens zou u bij uw vriendin Bi. woonachtig in de stad Djamena (buurt Digel) zijn gevlucht. U gevraagd of het niet gevaarlijk was om te vluchten naar dezelfde stad als waar u altijd woonachtig was, vraagt u zich enkel en alleen af waar u anders naartoe kon gaan (cgvs p. 28). **Het is evenwel compleet ongeloofwaardig dat deze mannen u onbewaakt zouden achterlaten tijdens uw 'opsluiting' en u vervolgens zou besluiten te vluchten naar de stad alwaar u altijd woonachtig was en waar u makkelijk zou kunnen worden getraceerd. Dit getuigt van bijzonder weinig risico-inschatting van uwentwege. Overigens geeft u zelf aan dat Ham. het huis van Bi. kent (cgvs p. 29), wat uw relaas des te onaannemelijker maakt.**

Ook uw eerste paspoort – en visumaanvraag na deze ontsnapping roept de nodige vragen op. U gevraagd of het niet risicovol was om een paspoort aan te vragen - gezien Ha.Ba. een militair voor de overheid was en u beweert dat zowel Ham. als Ha.Ba. veel mensen kennen en veel connecties hebben (cgvs p. 29-31) - stelt u enkel geen andere oplossing te hebben gehad. U slaagt er ook niet in te verklaren waarom de betrokken diensten onmiddellijk Ham. zouden hebben verwittigd en waarom het visum werd geweigerd (cgvs p. 29). Overigens legde u hieromtrent wederom bij DVZ andere verklaringen af. Zo stelde u bij DVZ enkel dat Ham. u had opgespoord bij Bi. en verzweeg u voor deze asielinstantie dat hij u bij de politie oppikte nadat zij werden verwittigd omtrent het door u aangevraagde visum (zie gehoorverslag DVZ dd. 24 oktober 2016). U verklaart hieromtrent voor het cgvs het volgende: "Hij kent het huis van Bi., hij is achter mij gekomen, maar ik was niet thuis op dat moment, was buiten samen met Bi., hij heeft me gevolgd, hij heeft mijn paspoort afgepakt en mij terug opgepakt naar Hirba" (cgvs p. 29). U vult verder aan: "Ja want hij is me gevolgd toen ik samen met Bi. was. Ik heb mijn paspoort gekregen met de weigering, politie heeft hem verteld dat ik voor visum kom. Hij heeft mijn paspoort afgepakt samen met hun, heeft me gedwongen om terug naar Hirba te gaan" (cgvs p. 29). **U slaagt er aldus niet in te verklaren waarom de betrokken diensten Ham. op de hoogte zouden hebben gesteld van uw paspoort- en visumaanvraag en waarom ze het visum zouden hebben geweigerd en welk mogelijk profijt zij hieruit konden halen. U geraakt niet verder dan te stellen dat zowel Ham. als Ha.Ba. veel mensen zouden kennen en veel connecties zouden hebben en dat Ha.Ba. een militair voor de overheid was, wat het overigens des te onaannemelijker maakt dat u het risico zou nemen een paspoort –en visumaanvraag bij de autoriteiten van uw land in te dienen.**

Ook uw tweede ontsnapping uit de handen van Ham. komt compleet ongeloofwaardig over. U stelt hieromtrent het volgende: "De tweede keer deed ik alsof ik mee liep met de schapen. Tot wanneer ik een auto tegenkwam. Hij heeft me gebracht naar een treinstation, daar ben ik uitgestapt, ik heb goud (juwelen) van sinds ik bij tante woonde, ik ben met een andere auto naar Djamena gegaan. ik belde toen naar Bi., ze zei kom niet bij mij, hij gaat u komen zoeken. Ze stuurde me bij Is., Is. heeft me geholpen" (cgvs p. 29). U de vraag opgeworpen of u zomaar alleen met de kudde mocht weggaan van Ham., bevestigt u dit (cgvs p. 29). Gevraagd of hij dat wel vertrouwde, stelt u dat het in de vallei was, daarom liet hij u alleen (cgvs p. 29). Gepeild naar of hij niet wist dat er auto's konden passeren en u zo mogelijks kon vluchten, stelt u dit niet te weten, er passeerden bijna geen auto's daar (cgvs p. 30). **Gezien u reeds eerder op eveneens vrij ongeloofwaardige wijze zou hebben weten te ontsnappen uit de handen van Ham., is het dan ook compleet ongeloofwaardig dat hij u alleen met de kudde op pad zou sturen, zodoende u voldoende kansen te bieden om een tweede maal van hem weg te vluchten. U er bovendien mee geconfronteerd dat u – hoewel voor het cgvs bewegend dat Bi. u vertelde niet bij haar te komen – bij DVZ verklaarde wel degelijk terug bij Bi. te zijn langsgeweest, geeft u dit uiteindelijk ook toe (cgvs p. 30). Gezien Ham. u vorige keer bij Bi. wist op te sporen, is het dan ook compleet ongeloofwaardig dat u wederom het risico zou nemen u naar dezelfde plaats te begeven, goed wetend dat Ham. u daar onmiddellijk zou weten te traceren. Uw verklaringen zijnde dat u nergens anders heen kon gaan, weten niet te overtuigen (cgvs p. 30). Bovendien nam u vervolgens wederom het risico om voor een tweede maal een paspoort met visum aan te vragen, dit terwijl u beweert de vorige keer door de betrokken diensten te zijn verraden en te zijn overgeleverd aan Ham.. U kan in dit kader enkel verklaren dat een zekere Is. u met het verkrijgen van het paspoort en visum zou hebben geholpen (cgvs p. 30).**

U ermee geconfronteerd dat het wel degelijk een paspoort op uw naam betrof en dat uw gegevens aldus sowieso dienden te worden doorgegeven aan de autoriteiten teneinde het paspoort te verwerven, bevestigt u dit, u weet het verder niet, hij kent iemand die jullie kon helpen (cgvs p. 30). U zou verder ook niet weten of Ha.Ba. ook een tweede maal al dan niet verwittigd werd door de autoriteiten omtrent uw paspoort- en visumaanvraag (cgvs p. 31).

Voor wat betreft het door u toegevoegde paspoort van Tsjaad met een Schengenvisum type C, dit document werd reeds in het begin van deze beslissing uitvoerig besproken en doet dan ook allesbehalve afbreuk aan hogervermelde opmerkingen dat u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk wist te maken. Het "certificat médical" dd. 22 augustus 2016 afgeleverd te Djamena stelt enkel dat u op 20 juli 2016 bij de "Clinique Medico-Chirurgicale" zou zijn langsgeslagen alwaar trauma's door slagen en letsels werden vastgesteld en u tevens reeds gedurende acht weken zwanger bleek te zijn. U zou op 20 augustus 2016 de foetus hebben verloren. U werd in dit kader goed opgevolgd en behandeld. Het feit dat u een miskraam zou hebben gehad is betreurenswaardig en wordt in deze beslissing niet meteen in twijfel getrokken, doch een dergelijk medisch attest kan geen sluitend bewijs vormen voor de oorzaak van uw miskraam, noch voor de omstandigheden waarbinnen u mogelijks slagen en letsels zou hebben opgelopen. De dokter kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysische en psychische gezondheidstoestand van een asielzoekster en kan zich enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien werden de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en de omstandigheden waarbinnen u uw asielrelaas kadert reeds als ongeloofwaardig beoordeeld.

Niettegenstaande uw zus A.K.M.T. (OV 7564042 - CG 1419291) in België werd erkend als vluchteling, dient te worden vastgesteld dat uit voorgaande opmerkingen blijkt dat u uw persoonlijke vrees voor vervolging niet aannemelijk wist te maken. Uw zus werd erkend te België op basis van haar eigen persoonlijke verklaringen en individuele redenen. Elk dossier wordt dan ook individueel beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 29 december 2017 een schending aan van "de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980; de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980; het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen); beoordelingsfout".

Waar omwille van de vermeldingen op haar paspoort aan haar profiel getwijfeld wordt, benadrukt verzoekster "dat zij haar passpoort met de hulp om iemand (Is.) heeft bekommen", dat uit de website van de ambassade van Frankrijk in Tsjaad blijkt "dat men voorwaarden moet vervullen om die visum te bekommen" en "dat men over middelen moet beschikken en bewijzen dat men werkt of studeert moet neerleggen". Zij acht het dan ook "logisch dat verzoekster, om een visum te kunnen krijgen, over haar werkelijke profiel (in haar passpoort) heeft moeten liegen". Zij wijst erop dat Tsjaad "volgens de NGO Transparency International op de 159de plaats op 176 staten [zit] wat de graad van corruptie betreft met een score van 20/100" waardoor het volgens haar "niet moeilijk [moet] zijn om een paspoort te laten opstellen met een vals indicatie wat het beroep betreft".

Zij stelt "dat zij zelfs simpele vragen soms niet kon beantwoorden", dat zij "bijvoorbeeld niet [wist] wat een politieke partij was" en dat zij "ook "fouten" [heeft] gedaan dat iemand die opgeleid is niet zou doen; fouten die trouwens niet "dienstig" zijn in het kader van een asielaanvraag en die een negatieve impact kunnen hebben zoals, bijvoorbeeld, fouten in haar geboorteplaats of vage antwoorden met betrekking tot sommige aspecten van haar leven". Volgens haar bevestigt dit "haar profiel van laag opgeleide persoon; persoon die dus in staat was om als secretaresse te werken".

Waar de commissaris-generaal het in de bestreden beslissing opvallend acht dat zij, toen zij bij haar zus en Ha.Ba. woonde, nooit uit haar uitzichtloze situatie trachtte te ontsnappen, legt verzoekster uit "dat haar zus A. haar echtgenoot vroeg om meer vrijheden aan haar zussen te geven en hen bijvoorbeeld toe te laten naar buiten te gaan maar dat hij dit weigerde met het argument dat ongehuwde vrouwen

binnen moeten blijven, wat als een poging om haar leven te verbeteren dient te worden beschouwd" en "dat zij geen zin had om te vluchten aangezien zij met haar zussen woonde en dat zij de meeste belangrijke personen in haar leven zijn".

Wat de concrete aanleiding van de problemen met haar schoonbroer betreft, meent zij dat hierover in de vragenlijst niets vermeld staat en dat zij niet wist waarom haar zus in de problemen raakte maar *"dat zij denkt dat de aanleiding van de problemen van haar zus het feit is dat haar echtgenoot ontdekt heeft dat de kinderen niet van hem waren"*.

Zij legt uit dat zij naar Kousri vluchtte bij een vriendin nadat zij uit de handen van Ha.Ba. wist te ontsnappen omdat *"zij daar samen met haar zus A. is gevlucht aangezien zij niemand anders kende waar zij zich kon verstoppen"* en *"Kousri ligt immers op ongeveer één tot twee uur rijafstand van N'Djamena en dus ver van hun directe omgeving"*.

Volgens verzoekster *"is de onmogelijkheid van verzoekster de redenen van haar opsluiting bij Ham. uiteen te zetten een illustratie van haar laag opleidingsniveau en haar generaal gebrek aan begrip..."*. Zij stelt thans te denken *"dat haar schoonbroer, Ha.Ba., haar en haar zus aan zijn broers heeft gegeven met de bedoeling een soort druk uit te oefenen op A. zodat zij naar hem zou terugkeren"*.

Over haar ontsnapping geeft zij aan *"dat zij al meerdere maanden, mogelijks één jaar, daar vast zat, dat Ham. haar had gezegd dat hij haar zou doden zou zij vluchten, dat hij tegelijkertijd haar stond te slaan en dat iedereen had gemerkt dat zij bang was, met als gevolg dat niemand dacht dat zij "in staat" was te vluchten en dat zij dit risico zou nemen"*. Waar haar verweten wordt dat zij dan vlucht naar de stad alwaar zij altijd woonachtig was en waar zij makkelijk zou kunnen getraceerd worden, merkt zij op *"dat N'Djamena een stad is waar meer dan één miljoen personen wonen en dat het dus niet evident is dat zij binnen de stad teruggevonden zou zijn"* en dat zij *"naar haar vriendin gevlucht omdat zij die enige was bij wie zij kon gaan"*. Zij volhardt in haar verklaringen *"dat zij bij haar ook de tweede keer dat zij gevlucht is is gegaan en daarna onmiddellijk naar een vriend van haar Is."* en dat *"Is. heeft alles voor haar geregeld, namelijk paspoort en visum"*.

Verzoekster voert aan *"dat er geen essentiële tegenstrijdigheid bestaat tussen de verklaringen van verzoekster en de verklaringen die zijn zus tijdens haar gehoor bij het CGVS heeft afgelegd"*, dat *"het asielrelaas van haar zus niet betwist [werd] (zie Fiche d'évaluation) en zij de vluchtelingenstatus toegekend [werd]"* en dat *"de verklaringen van haar zus -die geloofwaardig werden bevonden- het asielrelaas van verzoekster en het feit dat zij aan de broer van Ha.Ba. gegeven werd en dat zij door hem misbruikt en besneden werd [bevestigen]"*.

Zij legt uit dat zij zelf geen melding maakte van haar besnijdenis omdat zij *"moeilijkheden had om haar relaas te vertellen, dat zij hoofd en buikpijn had"*. Zij wijst op het neergelegd medisch attest waarin wordt vermeld *"dat verzoekster opgenomen werd in het ziekenhuis op 20 augustus 2016 al waar trauma's door slagen en letsels werden vastgesteld en tevens dat zij acht weken zwanger was maar een miskraan heeft gehad"*, wat volgens haar *"ook een aanwijzing is dat verzoekster degelijk misbruikt en verkracht werd"*, net als haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken over haar gezondheid.

Zij benadrukt dat *"seksueel misbruik, besnijdenis, mensenhandel -kwalificatie die aan wat zij meemaakte kan worden gegeven- vervolging [uitmaken] volgens UNHCR"* en zij wijst op artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en op *"Observations finales du Comité pour l'élimination de la discrimination à l'égard des femmes"* van 2011 waaruit *"blijkt dat het niveau van geweld ten opzichte van vrouwen heel hoog ligt in Tsjaad"*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing *"terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen"*.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Fiche d'évaluation toegevoegd aan het gehoorverslag van A.K.M.T."*.

Bij aanvullende nota, op 16 april 2018 toegekomen op de Raad, maakt verzoekster een psychologisch attest over waaruit zou blijken *“dat verzoekster posttraumatische symptomen vertoont die het gevolg zijn van bijzondere traumatische incidenten op psychologisch vlak”* en dat zij *“een mentale achterstand vertoont, dat zij moeilijkheden heeft om te redeneren, dat haar begrip gebrekkig is en dat zij abstracte concepten niet kan hanteren”*, alsook een medisch attest dat aangeeft *“dat verzoekster het slachtoffer is geweest van een besnijdenis type II”*.

Ter terechtzitting legt verzoekster de originelen van voornoemde stukken voor.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Tsjaad uit vrees voor problemen met haar schoonbroer Ha.Ba. en diens broer Ham., door wie zij vastgehouden en misbruikt werd. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoeksters asielaanpak.

2.4.2. Vooreerst hecht de Raad geen geloof aan het voorgehouden profiel van verzoekster als ongeschoolde analfabete vrouw. Waar zij en haar raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud aangaven dat verzoekster slechts beperkte scholing heeft gehad en dat zij niet kan lezen of schrijven, merkt de Raad op dat het door verzoekster bijgebrachte paspoort, geldig van 20 november 2015 tot 19 november 2020, als beroep *“secretaresse”* vermeldt. Op basis van dit paspoort werd verzoekster op 19 augustus 2016 door de Franse diplomatieke post te Ndjamena, Tsjaad, een Schengenvisum *“Kort verblijf (type C)”* uitgereikt, geldig van 23 augustus 2016 tot 7 oktober 2016.

Verzoekster stelt terecht dat uit de website van de ambassade van Frankrijk in Tsjaad blijkt *“dat men voorwaarden moet vervullen om die visum te bekomen”* en *“dat men over middelen moet beschikken en bewijzen dat men werkt of studeert moet neerleggen”*. De Raad dient er dan ook van uit te gaan dat de Franse autoriteiten elke visumaanvraag met de gepaste gestrengheid controleren alvorens een visum van 30 dagen toe te kennen die verzoekster toegang verschaft tot het gehele Schengengebied. Zoals verzoekster ook heeft gesteld worden niet enkel de identiteitsdocumenten, waaronder het voorgelegde paspoort van Tsjaad, gecontroleerd maar ook alle andere voor de uitreiking van een Schengenvisum verplichte documenten, waaronder *“bewijzen dat men werkt of studeert moet neerleggen”*, alsook bewijs van een medische verzekering en van bestaansmiddelen, zoals het verzoekschrift citeert uit de website van de ambassade van Frankrijk in Tsjaad. De argumentatie in het verzoekschrift dat Tsjaad *“volgens de NGO Transparency International op de 159de plaats op 176 staten [zit] wat de graad van corruptie betreft met een score van 20/100”* waardoor het volgens haar *“niet moeilijk [moet] zijn om een paspoort te laten opstellen met een vals indicatie wat het beroep betreft”* kan dan ook niet verklaren hoe verzoekster bij de Franse diplomatieke post te Ndjamena, Tsjaad, een Schengenvisum kon verkrijgen louter op basis van *“een paspoort met een vals indicatie wat het beroep betreft”*, zoals zij in het

verzoekschrift aanvoert. Het is immers redelijk aan te nemen dat de Franse autoriteiten in dit Franstalig Afrikaans land bekend zijn met de corruptiegegevens die verzoekster aanbrengt. Bovendien kan blijken dat verzoekster eerder met een ander paspoort een Schengenvisum had aangevraagd dat werd geweigerd zodat verzoekster (negatief) bekend was in het visa-systeem. Ook verzoeksters zus staat bekend bij de ambassade waar ze verschillende keren een visum aanvraag voor zichzelf en voor haar kinderen. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat een visumaanvraag van verzoekster/verzoeksters familie, zoals ook alle andere visumaanvragen, niet nauwgezet behandeld zou worden. De professionele gegevens van verzoekster zijn daarbij niet enkel belangrijk omwille van de aan te tonen financiële draagkracht, maar zijn ook een bijkomende garantie dat verzoekster na haar toegestane jaarlijks verlof zal terugkeren naar Tsjaad. In tegenstelling tot wat verzoekster wil doen uitschijnen volstaat geenszins dat een of andere werkgever in Tsjaad verzoekster een document verschaft. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de gegevens in het paspoort die met bijkomende documenten moet gestaafd worden bij de visumaanvraag, vals zouden zijn.

2.4.3. Dat verzoekster haar werkelijke identiteit tracht te verhullen, blijkt tevens uit de vaststelling dat op haar paspoort als geboorteplaats “Batha” wordt vermeld, wat zij ook op de Dienst Vreemdelingenzaken als geboorteplaats opgaf, terwijl zij op het Commissariaat-generaal enerzijds stelde geboren te zijn in “Ati” (gehoor, p. 5) en anderzijds aangaf niet zeker te zijn waar zij geboren werd maar dat haar tante haar vertelde dat dit in “Ati” was (gehoor, p. 7). De Raad ziet niet in waarom verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken als geboorteplaats “Batha” zou opgeven, noch waarom haar paspoort dit zou vermelden, indien zij in werkelijkheid niet wist waar zij geboren werd en zij van haar tante enkel hoorde dat “Ati” haar geboorteplaats was. Ook het feit dat verzoekster stelt haar geboortedatum niet te kennen, hoewel haar paspoort 25 februari 1992 vermeldt, zij dit reeds jaren in haar bezit heeft en zij thans in België bij haar zus verblijft die wel kan lezen en schrijven en zelfs hooggeschoold is, wijst erop dat zij haar ware profiel en identiteitsgegevens niet kenbaar wil maken. Ook al zou verzoekster gevolgd worden dat ze weinig begaafd is, wat niet het geval is, dan nog heeft verzoekster over de jaren vele administratieve handelingen gesteld (in Tsjaad, bij de Franse ambassade en in België) waarbij haar identiteitsgegevens werden gevraagd.

2.4.4. Er dient nog te worden opgemerkt dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 februari 2017, op het Commissariaat-generaal en in het verzoekschrift stelt dat “Is.” haar hielp met haar (reis)documenten en vlucht, terwijl verzoekster op 24 oktober 2016 op de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde: *“Mijn vriendin B. bracht me in contact met een man genaamd O.. Ik gaf mijn juwelen aan mijn vriendin om O. te betalen. O. hielp aan mijn visum.”* (verklaring DVZ, vraag 36). Verzoekster legt aldus wisselende verklaringen af over hoe zij haar beweerdelijk (ver)vals(t)e (reis)documenten bekwam en over wie haar hielp met haar vlucht - wat eenvoudige gegevens zijn -, wat er verder op wijst dat de gegevens in haar paspoort in werkelijkheid waarachtig zijn.

2.4.5. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster zich een profiel poogt aan te meten dat zij niet kan aantonen en dat bovendien niet overeenstemt met de objectieve vaststellingen in het administratief dossier.

2.4.6. Aangaande verzoeksters asielmotieven kan vooraf worden gesteld dat verzoekster enkel bij verklaringen blijft. Nergens wordt aangetoond dat deze eerste man van haar zus bestaat, enkel blijkt uit het administratief dossier dat de beweerdelijke tweede echtgenoot en vader van verzoeksters zus bekend is.

2.4.7. Voorts merkt de Raad op dat verzoeksters verklaringen over haar problemen niet doorleefd en tevens onaannemelijk zijn. Zo kon verzoekster niet eenduidig aangeven wat de aanleiding van de ruzie tussen haar zus en Ha.Ba. was, nochtans de oorzaak van haar eigen problemen, gezien zij hierdoor werd “geschonken” aan de broer van Ha.Ba.. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zij *“Op een dag deserteerde mijn zus haar man en uit vrees voor haar man vluchtte ik samen met mijn zus A. en mijn andere zus naar het dorp Kousri.”* (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), terwijl zij op het Commissariaat-generaal meermaals aangaf niet te weten wat de reden van de problemen tussen A. en haar man was (*“Ik weet het niet, hij heeft haar geslagen, maar ze vertelde mij niks. [...] Ik bemoei me niet met haar zaken, wil ze het zelf vertellen, dan is het goed.”*; gehoor, p. 23) en in haar verzoekschrift dan weer beweert *“dat zij denkt dat de aanleiding van de problemen van haar zus het feit is dat haar echtgenoot ontdekt heeft dat de kinderen niet van hem waren”*. Verder is het niet geloofwaardig dat verzoekster eerst samen met haar zus het huis van Ha.Ba. ontvluchtte door naar een vriendin in Kousri te gaan, die Ha.Ba. evenwel ook kende (gehoor, p. 25), en dat zij daarna Ham. tweemaal ontvluchtte door naar haar vriendin B. te Djamena te gaan, waar Ham. haar de eerste keer terugvond (gehoor, p. 28-29).

Dit is des te opmerkelijker gezien verzoekster zelf toegaf dat haar tante, bij wie zij opgroeide, eveneens in Djamena woonde, op slechts een half uur of een uur met de auto van de woning van Ha.ba., en dat, voor zover zij wist, haar broer Mo. daar nog verbleef (gehoor, p. 10, 14). Overigens is het evenmin aannemelijk dat verzoekster na haar eerste ontsnapping, toen zij door Ham. bij B. werd teruggevonden, nog alleen buitenshuis met de kudde schapen op pad mocht, waardoor zij een tweede keer kon weglopen (gehoor, p. 28-29). Indien verzoeksters gevolgd wordt dan handelen, niettegenstaande hun leeftijd, levenservaring, functies en studies, alle mensen uit haar omgeving onvoorzichtig, ondoordacht en weinig realistisch. Verzoekster poogt een situatie voor te schotelen die niet kan aangenomen worden.

2.4.8. Daarenboven kon verzoekster de door haar ingeroepen feiten geenszins coherent in de tijd situeren, noch de opeenvolging van de gebeurtenissen eenduidig beschrijven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf zij aan dat zij in 2014 tegen haar wil geschonken werd aan de broer van Ha.Ba., dat zij midden 2015 voor het eerst ontsnapte en dat zij in oktober 2015 een tweede keer wegliep (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Uit het gehoorverslag blijkt daarentegen dat verzoekster in 2014 een eerste keer het huis van Ham. ontvluchtte (gehoor, p. 29), dat zij bij haar vriendin B. werd teruggevonden, dat haar tweede ontsnappingspoging in 2015 was (gehoor, p. 29), dat B. haar opnieuw hielp, dat verzoekster naar het ziekenhuis moest omwille van bloedingen, dat zij ongeveer één maand in het ziekenhuis verbleef en dat zij hierna met de hulp van dat I. een paspoort en visum bewakwam (*"Ik weigerde om seks met hem te hebben, met Ham., hij heeft me gedwongen, me hard geslagen hier (toont aan de nek) en met stukjes glas in de zijkant gestoken. Ik ben weer gevlucht. Een vriend I., ik kende hem samen met B., hij heeft dit pp voor mij geregeld, heeft mij geholpen, samen met B.. Ineens zag ik bloed uit mij komen. Ik wist niet dat ik zwanger was. Ik wist niet wat ik moest doen, ze hebben me naar het ziekenhuis gebracht. Toen ik uit het ziekenhuis kwam, heb ik dit PP aangevraagd, ik wou naar Parijs, dan naar hier."*; gehoor, p. 20, 31). Het voorgelegde medisch attest geeft echter aan dat verzoekster op 20 juli 2016 onderzocht werd *"pour traumatisme par coups, blessures et séquestration sur grossesse mono embryonnaire évolutive de huit(08) semaines"* en dat zij op 20 augustus 2016 een miskraam kreeg. Echter zowel haar paspoort (geldig van 20 november 2015 tot 19 november 2020) en haar Schengenvisum *"Kort verblijf (type C)"* (op 19 augustus 2016) werden uitgegeven vóór haar ontslag uit het ziekenhuis.

Ook kon verzoekster in augustus 2016 niet omwille van recente slagen en verwondingen door Ham. opgenomen worden in het ziekenhuis aangezien ze in (oktober) 2015 reeds definitief ontsnapte van Ham. en zij dus reeds lang voor haar ziekenhuisopname in juli 2016 ondergedoken leefde. Immers het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest van 22 augustus 2016 waarin wordt vermeld *"dat verzoekster opgenomen werd in het ziekenhuis al waar trauma's door slagen en letsels werden vastgesteld en tevens dat zij acht weken zwanger was maar een miskraam heeft gehad"* kan hoe dan ook de omstandigheden van de vermelde letsels niet met zekerheid vaststellen en al zeker niet dat deze door Ham. veroorzaakt zijn zoals uit verzoeksters verklaringen blijkt. Bovendien dient een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen en werd reeds opgemerkt dat verzoeksters verklaringen over de chronologie van haar ontsnappingen, de ziekenhuisopname en haar vlucht niet coherent zijn. Het bij het verzoekschrift neergelegde psychologisch attest, waaruit zou blijken *"dat verzoekster posttraumatische symptomen vertoont die het gevolg zijn van bijzondere traumatische incidenten op psychologisch vlak"* en dat spreekt over de opsluiting en mishandelingen die verzoekster bij Ham. zou hebben ondergaan, kan haar asielrelaas evenmin staven. Dergelijke vermeldingen zijn geen *"klinische observaties"*, zoals nochtans beweerd in het attest maar zijn een loutere weergave van verzoeksters eigen verklaringen, die geen objectieve bewijswaarde hebben.

2.4.9. Dat verzoekster geen vrees dient te koesteren ten aanzien van haar land van herkomst blijkt tevens uit de vaststelling dat haar zus A., wiens ruzie met Ha.Ba. de oorzaak was van verzoeksters eigen problemen, na haar vlucht uit Tsjaad nog terugkeerde om haar kinderen op te halen (*"Terwijl mijn zus A. hier in procedure zat, is ze teruggekeerd naar Tsjaad om haar kinderen naar hier te brengen."*; vragenlijst DVZ, vraag 3.5; gehoor, p. 17). Dat haar zus A. probleemloos heen en weer kon reizen met haar eigen legaal paspoort en hierbij haar kinderen kon ophalen (gehoor, p. 16-17), terwijl Ha.Ba. en Ham. omwille van hun *"vele connecties"* wel op de hoogte zouden zijn gebracht van verzoeksters eerste paspoort- en visumaanvraag en dit vervolgens konden verhinderen (gehoor, p. 29-30), is geheel onaannemelijk, temeer gezien verzoekster beweerdelijk enkel gegijzeld werd om A. terug te krijgen (gehoor, p. 25) en *"haar schoonbroer, Ha.Ba., haar en haar zus aan zijn broers heeft gegeven met de bedoeling een soort druk uit te oefenen op A. zodat zij naar hem zou terugkeren"*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift.

De vaststelling dat verzoeksters zus het land kon uitreizen met drie kinderen terwijl hiervoor bijkomende garanties nodig zijn van de vader van de kinderen ondergraaft verder de waarachtigheid van het asielverhaal.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoekster *"zelfs simpele vragen soms niet kon beantwoorden"*, dat zij *"bijvoorbeeld niet [wist] wat een politieke partij was"* en dat zij *"ook 'fouten' [heeft] gedaan dat iemand die opgeleid is niet zou doen; fouten die trouwens niet 'dienstig' zijn in het kader van een asielaanvraag"* en dat *"de onmogelijkheid van verzoekster de redenen van haar opsluiting bij Ham. uiteen te zetten een illustratie [is] van haar laag opleidingsniveau en haar generaal gebrek aan begrip..."*. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde psychologisch attest zou blijken *"dat verzoekster posttraumatische symptomen vertoont die het gevolg zijn van bijzondere traumatische incidenten op psychologisch vlak"* en dat zij *"een mentale achterstand vertoont, dat zij moeilijkheden heeft om te redeneren, dat haar begrip gebrekkig is en dat zij abstracte concepten niet kan hanteren"*. De Raad merkt op dat bovenstaande vaststellingen - over verzoeksters geletterdheid, werkzaamheden, geboorteplaats, geboortedatum, naam van de smokkelaar, gegevens over haar directe familie (ouders, schoonzussen en schoonbroers, vrouw(en) van de beweerdelijk eerste man van haar zus, problemen met Ha.Ba., ontsnappingen van Ham. en terugkeer van haar zus- geenszins *"abstracte concepten"* zijn, doch wel elementaire componenten van haar eigen identiteit alsook waarneembare en visuele aspecten van de door haar aangebrachte levensloop. Dat verzoekster dergelijke incoherente en weinig doorleefde verklaringen aflegt over zoveel aspecten van haar eigen leven en onmiddellijke leefwereld kan niet aan beweerde trauma's of een *"mentale achterstand"* geweten worden, doch wel aan het feit dat zij het aangemeten profiel eigenlijk niet heeft en de beweerde gebeurtenissen in werkelijkheid niet heeft meegemaakt. Bovendien wordt verzoekster niet enkel onwetendheden verweten, maar ook het afleggen van wisselende en tegenstrijdige verklaringen, zoals de naam van de persoon die haar hielp te vluchten terwijl dit een bekende is van haar vriendin bij wie ze verbleef, de chronologie van haar ontsnappingen en het plannen van haar vlucht. Waar het psychologisch attest melding maakt van *"limitations à s'orienter dans le temps"*, merkt de Raad op dat dit niet verklaart waarom verzoekster ook wisselende verklaringen aflegt over de volgorde/opvolging van belangrijke incidenten en gebeurtenissen. Nochtans werd bij aanvang van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken benadrukt aan verzoekster *"U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen."* (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies) en werd op het Commissariaat-generaal nog gemeld dat *"Indien u iets niet begrijpt is het belangrijk dat u dat onmiddellijk zegt zodat ik het opnieuw kan uitleggen. U mag op ieder moment het gehoor onderbreken om een vraag te stellen of een opmerking te maken."* (gehoor, p. 2). Indien verzoekster werkelijk bepaalde vragen niet begreep of bepaalde antwoorden niet wist omwille van *"haar laag opleidingsniveau en haar generaal gebrek aan begrip"*, haar *"mentale achterstand"* en/of haar *"moeilijkheden om te redeneren"*, - wat niet kan blijken - kon dan ook worden verwacht dat verzoekster (of haar aanwezige raadsman) dit aangaf, wat zij echter heeft nagelaten door incoherente informatie te debiteren over haar geboorteplaats, geboortedatum, naam van de smokkelaar, problemen met Ha.Ba. en ontsnappingen van Ham.. Zoals hoger reeds werd opgemerkt kan verzoekster niet aannemelijk maken dat de gegevens uit haar paspoort vals zouden zijn en dus evenmin haar beroep van secretaresse. Evenmin kan blijken dat verzoeksters cognitieve capaciteiten te beperkt zijn om een dergelijke functie in te vullen. Immers verzoekster spreekt meerdere talen: Arabisch, Frans en Gourane (CGVS-verslag p. 3) en verzoekster antwoordt op de vraag *"spreekt u buiten Engels een andere lokale taal"?*, *"Gourane"* (CGVS-verslag p. 31). Ook blijkt dat de vragen tijdens het gehoor simpel worden gehouden maar dat verzoekster wel met meer inhoud antwoordt. Verzoekster gebruikt de woorden president wanneer om de chef van het land wordt gevraagd en bij nadere ondervraging kent ze de huidige en oude president te kennen (*"Tot welke etniciteit behoort de Président Idris?" "Zaghawi" "Wie was daarvoor de Président?" (...)* *"Hussene Habri, zijn etnie is Gourani"* CGVS-verslag p. 10-11). Nergens kan blijken, ook uit het medisch getuigschrift niet, dat verzoeksters beweerdelijke verstandelijke beperking grenst aan zwakbegaafdheid of een verstandelijke handicap zou inhouden. Er kan wel degelijk verwacht worden dat verzoekster eenvoudige gegevens over haar identiteit en haar omgeving eenduidig kan verklaren.

2.4.10. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *"dat er geen essentiële tegenstrijdigheid bestaat tussen de verklaringen van verzoekster en de verklaringen die zijn zus tijdens haar gehoor bij het CGVS heeft afgelegd"*, dat *"het asielrelaas van haar zus niet betwist [werd] (zie Fiche d'évaluation) en zij de vluchtelingenstatus toegekend [werd]"* en dat *"de verklaringen van haar zus -die geloofwaardig werden bevonden- het asielrelaas van verzoekster en het feit dat zij aan de broer van Ha.Ba. gegeven werd en dat zij door hem misbruikt en besneden werd [bevestigen]"*, merkt de Raad op dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde *"Fiche d'évaluation toegevoegd aan het gehoorverslag van A.K.M.T."* niet blijkt

dat er geloof werd gehecht aan de door A. afgelegde verklaringen omtrent verzoekster. Uit deze fiche kan hoogstens worden afgeleid dat A. omwille van haar individueel profiel - waaronder haar gedwongen huwelijk, de ondergane besnijdenis en het risico op besnijdenis voor haar dochters - erkend werd als vluchteling. Dit werd ook ter terechtzitting bevestigd door de verwerende partij. De Raad benadrukt nog dat A. volgens verzoekster tijdens haar asielpprocedure in België naar Tsjaad terugkeerde.

2.4.11. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster een medisch attest dat bevestigt “*dat verzoekster het slachtoffer is geweest van een besnijdenis type II*”, zij benadrukt dat “*seksueel misbruik, besnijdenis, mensenhandel -kwalificatie die aan wat zij meemaakte kan worden gegeven- vervolging [uitmaken] volgens UNHCR*” en zij wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en op “*Observations finales du Comité pour l'élimination de la discrimination à l'égard des femmes*” van 2011. De Raad betwist niet dat verzoekster besneden werd, doch zij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij hiervan opnieuw het slachtoffer zou worden. Wat de overige door haar ingeroepen asiel feiten - de (seksuele) mishandelingen door Ham. - betreft, herhaalt de Raad dat hieraan geen geloof wordt gehecht.

2.4.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar Tsjaad een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK